

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 7. listopadu 2018 ve věci odsouzeného: **Václav N** [redacted], narozený [redacted], o stížnosti odsouzeného proti usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 18. 10. 2018, č.j. 6 Pp 115/2018 – 30,

takto:

Podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu se stížnost **zamítá**.

Odůvodnění :

1. Soud prvního stupně (Okresní soud v Liberci) napadeným usnesením rozhodl podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku o zamítnutí žádosti odsouzeného o propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v trvání 6 let, který mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 1. 6. 2012, č.j. 32 T 48/2012 – 658, v trvání 10 měsíců, který mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 22. 4. 2010, č.j. 7 T 241/2009 – 260 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 19. 11. 2010, č.j. 3 To 598/2010 - 287, v trvání 200 dnů, který mu byl uložen trestním příkazem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. 7. 2004, č.j. 5 T 104/2004 – 88, z jehož výkonu byl podmíněně propuštěn usnesením Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 14. 8. 2008, sp. zn. 31 Pp 70/2008 a zbytek trestu mu byl nařízen usnesením Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 10. 5. 2011, sp. zn. 31 Pp 70/2008, v trvání 351 dnů, který mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 14. 8. 2006, č.j. 6 T 86/2006 – 192, z jehož výkonu byl podmíněně propuštěn usnesením Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 14. 8. 2008, sp. zn. 31 Pp 70/2008 a zbytek trestu mu byl nařízen usnesením Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 10. 5. 2011, sp. zn. 31 Pp 70/2008.
2. Proti tomuto rozhodnutí soudu prvního stupně podal odsouzený v zákonné lhůtě včas stížnost, kterou zdůvodnil tak, že je pravda, že toho v minulosti napáchal hodně, nemůže ale souhlasit se závěry soudu prvního stupně. Ve výkonu trestu odnětí svobody na sobě odsouzený neustále pracuje, ze současného hodnocení terapeutů je zřejmé, že u odsouzeného zmiňovaná vznětlivost, neústupnost, touha po pomstě, jsou již mnohem nižší a odsouzený dokáže s těmito vlastnostmi konstruktivně pracovat, což je změna oproti minulosti, kdy opakovaně selhával. Ohledně projektu Křehká šance má odsouzený za to, že i kdyby dokázal ovlivnit tamní terapeuty, tak před komisí byl dvě hodiny pod palbou otázek a konfrontován s minulostí. Komise pak podle názoru odsouzeného vše objektivně posoudila, na rozdíl od soudu prvního stupně, který zmiňuje jen trestní minulost odsouzeného a trestný čin loupeže, za který byl v minulosti odsouzen a dochází tak ke dvojímu načtení. Pokud soud vyzdvihuje negativní chování odsouzeného v jiných věznicích, kde vykonával trest odnětí svobody, tak přístup odsouzeného se změnil a on se snaží projevy nátlaku, impulzivity a další ovládat. Je pravda, že předchozích šancí odsouzený nevyužil, jelikož si myslel, že je nesmrtelný a vlastně se nic nestalo. V průběhu tohoto výkonu trestu se odsouzený dokázal podívat na věci z jiného úhlu pohledu a uvědomit si dopad svého jednání. Odsouzený svou minulost nemůže změnit, ale může změnit svou budoucnost a tím, že mu je neustále jeho minulost připomínána, je v něm vyvoláván pocit lítosti, že nemá právo na normální život. Ze 100

měsíců jemu uloženého trestu odsouzený vykonává 92. měsíc, progres a posun v jeho chování je prokazatelný, opakovaně doložil zprávy ohledně práce i ubytování. Protože svým chováním prokázal polepšení, domnívá se, že by jeho žádosti o podmíněné propuštění mělo být vyhověno.

3. Krajský soud z podnětu řádně a včas podané stížnosti přezkoumal podle § 147 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost výroku napadeného usnesení i postup řízení, které mu předcházelo, a dospěl k následujícím níže uvedeným závěrům.
4. Soud prvního stupně na základě podané žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody rozhodoval ve veřejném zasedání konaném dne 25. 10. 2018, v rámci něhož se odsouzený měl možnost k podané žádosti vyjádřit, ale neuvedl k ní žádné podrobnosti. Dále soud prvního stupně četl z přílohových spisů Okresního soudu v Českých Budějovicích spisové značky 5 T 104/2004, 6 T 86/2006, 32 T 48/2012, Okresního soudu v Jindřichově Hradci spisové značky 7 T 241/2009, jednotlivá rozhodnutí. Byla čtena rozsudková data týkající se odsouzeného a hodnocení z výkonu trestu odnětí svobody zpracované Vězeňskou službou ČR, Vazební věznicí v Liberci, potvrzení společnosti DP Work s.r.o. Praha dokládající skutečnost, že odsouzený úspěšně absolvoval kurz, který byl realizován v rámci projektu s názvem Sociální a pracovní reintegrace odsouzených před propuštěním z výkonu trestu včetně hodnocení a osvědčení a závěrečné zprávy. Dále měl soud prvního stupně k dispozici stanovisko komise pro podmíněné propuštění Probační a mediační služby ČR. Ve veřejném zasedání byla také vyslechnuta v procesním postavení svědka vychovatelka odsouzeného, uvedla, že v posudku není žádná změna. Z hodnocení odsouzeného bylo soudem prvního stupně zjištěno, že odsouzený byl na vlastní žádost 31. 10. 2017 převezen do Vazební věznice Liberec a zařazen na Specializované oddělení pro odsouzené s poruchou duševní a poruchou chování, kde je dosud. Celkem 9x se účastnil brigádnické činnosti v podobě úklidu veřejných prostor, dne 21. 9. 2018 úspěšně absolvoval projekt Křehká šance. V současné době již dokončil roční terapeutický program zaměřený na rekonstrukci nejzávažnějšího násilného trestného činu. Od počátku působení ve skupinách byl komunikativní a otevřený, projevoval se jako nátlakový v oblasti realizování osobních potřeb, ale postupně u něj docházelo k posunu v oblasti náhledu na páchanou trestnou činnost, a to směrem k přijetí odpovědnosti za její důsledky. Ze stanoviska Probační a mediační služby ČR, středisko Liberec, které měl soud prvního stupně k dispozici, vyplývá, že spolupráce s klientem probíhala bez problémů, odsouzený pro případ podmíněného propuštění má zajištěné zaměstnání u společnosti DP Work s.r.o., která mu zajistí i bydlení, odsouzený ví, že musí změnit prostředí, jinak hrozí riziko recidivy. Na svobodě chce zlepšit vztahy v rodině, zejména s dětmi. Probační a mediační služba ČR dala doporučující stanovisko k podmíněnému propuštění za současného stanovení dohledu probačního úředníka a přiměřených povinností a omezení podle § 89 odst. 2 tr. zákoníku a § 48 odst. 4 tr. zákoníku.
5. Pokud jde o řízení, které předcházelo vyhlášení napadeného usnesení, krajský soud žádné pochybení neshledal. Soud prvního stupně rozhodoval v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Podle tohoto zákonného ustanovení soud může odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného a odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody. Podle § 333 odst. 1 tr. řádu rozhodnutí podle § 331 tr. řádu činí soud, v jehož obvodu se trest odnětí svobody vykonává. Nebrání-li tomu důležité důvody, je třeba o návrhu nebo žádosti odsouzeného

rozhodnout nejpozději do 30 dnů od jejich doručení soudu, avšak jedná se pouze o lhůtu pořádkovou, jejíž nedodržení není spojeno s nezákonností vyhlášeného usnesení.

6. Soud prvního stupně v odůvodnění napadeného usnesení rozvádí, že odsouzený vykonal více než polovinu uloženého trestu odnětí svobody, splňuje víceméně i další zákonnou podmínku, která podmiňuje kladné rozhodnutí o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, a sice tu, že svým chováním ve výkonu trestu a plněním si svých povinností prokázal polepšení. O splnění i této podmínky svědčí 16 kázeňských odměn, žádný kázeňský trest a celkově spíše pozitivní hodnocení odsouzeného, i když je nutné zdůraznit, že hodnocení obsahuje i určitá negativa ve smyslu přístupu odsouzeného k prosazování vlastních potřeb, kdy tyto prosazoval při nástupu do programu nátlakem. Podle soudu prvního stupně však odsouzený nesplňuje podmínku, že od něj lze očekávat, že v budoucnu povede řádný život. Odsouzený v současné době vykonává celkem čtyři tresty, které mu byly uloženy za osm úmyslných trestných činů a již v minulosti byl z výkonu trestu odnětí svobody podmíněně propuštěn. Této šance však odsouzený nevyužil, nevedl řádný život, naopak spáchal další úmyslnou trestnou činnost a byl odsouzen za trestný čin krádeže v Rakousku. Za situace, kdy odsouzený většinu dospělého života strávil páčáním trestné činnosti a následnými výkony trestů odnětí svobody, nelze se domnívat, že by osoba odsouzeného skýtala záruky budoucího vedení řádného života.
7. Jak správně soud prvního stupně v odůvodnění napadeného usnesení uvádí, odsouzený kromě toho, že vykonal polovinu uloženého trestu, splnil také další podmínku stanovenou zákonem pro kladné rozhodnutí o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. První podmínka je ta, že odsouzený svým chováním a plněním svých povinností ve výkonu trestu odnětí svobody prokázal polepšení, druhá je ta, že lze od něj očekávat, že v budoucnu povede řádný život. Ohledně chování a plnění si svých povinností během výkonu trestu odnětí svobody ze strany odsouzeného lze konstatovat, že odsouzený prokázal polepšení, protože v současné době vykazuje kázeňské odměny ve vysokém počtu a nemá žádné kázeňské tresty, zapracoval na svém přístupu k výkonu trestu odnětí svobody a získal náhled na dřívější páčání trestné činnosti, o čemž svědčí zejména stanovisko Probační a mediační služby ČR.
8. Soud prvního stupně však také správně poukázal na to, že odsouzený prozatím nesplňuje podmínku stanovenou zákonem v tom směru, že lze od něj očekávat, že v budoucnu povede řádný život, neboť u odsouzeného nelze vyloučit riziko recidivy. Opis z evidence Rejstříku trestů odsouzeného vykazuje od r. 2002 do r. 2014 celkem devět odsouzení, ve dvou případech se jednalo o souběh trestných činů a byl proto odsouzenému ukládán souhrnný trest. Jak vyplývá z opisu z evidence Rejstříku trestů a ze spisu Okresního soudu v Českých Budějovicích spisové značky 6 T 86/2006, odsouzený již byl v minulosti podmíněně propuštěn k datu 14. 8. 2008 ve věci Okresního soudu v Českých Budějovicích spisové značky 31 Pp 70/2008, byla mu stanovena zkušební doba v trvání 2 let, přesto se dopustil v době od 19. 8. 2008 do 2. 10. 2008 úmyslné trestné činnosti ve věci Okresního soudu v Jindřichově Hradci spisové značky 7 T 241/2009 posouzené jako trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. zákona a neoprávněné držení platební karty podle § 249b trestního zákona a další s uložením trestu odnětí svobody v trvání 10 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou. Z uvedeného je zřejmé, že ani předchozí výkon trestu odnětí svobody odsouzeného neodradil od páčání další úmyslné trestné činnosti a šance, která byla odsouzenému poskytnuta v podobě podmíněného propuštění, jej nemotivovala k tomu, aby se páčání trestné činnosti úmyslného charakteru vyvaroval. Lze tedy přisvědčit soudu prvního stupně, že nelze prozatím, s ohledem na osobu odsouzeného, dojít k závěru, že odsouzený splňuje podmínku toho, že lze od něj očekávat, že v budoucnu povede řádný život.

V případě odsouzeného nedošlo k nepřipustnému porušení zákazu tzv. dvojího přičítání. Podle rozhodnutí Ústavního soudu ČR spisové značky I. ÚS 2201/16 ze dne 3. 1. 2017 uplatnění institutu podmíněného propuštění z trestu odnětí svobody sice v českém právním řádu není formulováno jako nárokové, nicméně přesto obecně musí být otevřeno všem odsouzeným, včetně odsouzeným – recidivistům. Možnost podmíněného propuštění poskytuje odsouzeným perspektivu a naději, která je může motivovat k nápravě. To však není případ odsouzeného, protože možnost podmíněného propuštění mu byla v minulosti dána, odsouzený však ve stanovené zkušební době podmíněného propuštění páchal úmyslnou trestnou činnost, takže došlo k nařízení trestu. Lze tedy v případě odsouzeného uzavřít, že prozatím u něj nelze očekávat, že by na svobodě vedl řádný život. Je zapotřebí, aby odsouzený řádným chováním a plněním si svých povinností během výkonu trestu odnětí svobody prokázal, že od něj lze na svobodě očekávat, že povede řádný život.

9. S ohledem na výše uvedené krajský soud shledal stížnost odsouzeného nedůvodnou, a proto ji podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu zamítl.

Poučení :

Proti tomuto usnesení **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Liberec 7. listopadu 2018

Mgr. František Bošтік
předseda senátu

zpracovala:
JUDr. Blanka Škrétová v. r.
soudkyně